

Ferdynand Rymarz

Izba lubelska

Palestra 21/8-9(236-237), 116-117

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wani aplikanci mieli możliwość uczestniczenia w rozprawie cywilnej i karnej przed Sądem Najwyższym, brali też udział w spotkaniu z sędzią Sądu Najwyższego M. Szczepańskim, który w Radzie Adwokackiej odbyło się spotkanie odczyt pt. „Czego oczekuje sąd rewizyjny od adwokata?” Ponadto w Radzie Adwokackiej odbyło się spotkanie ze znanym biegłym od spraw wypadków samochodowych inż. Rychterem.

Wieczorem aplikanci mieli możliwość uczestniczenia w dwóch (do wyboru) spektaklach teatralnych wystawianych w Teatrze Powszechnym.

Oprócz zajęć o charakterze wybitnie praktycznym i zawodowym, niejako dla relaksu odbywały się spotkania o charakterze ogólnokulturalnym. Takim właśnie było spotkanie z rektorem Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie, znanym aktorem filmowym i teatralnym prof. Tadeuszem Łomnickim. Taki również charakter miało spotkanie ze znanym publicystą Wilhelmem Szewczykiem, który poruszył problemy aktualnych stosunków polsko-niemieckich. Do tego samego rodzaju spotkań należałoby zaliczyć również bezpośrednią i pozbawioną dy-

stansu rozmowę z prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej drem Z. Czeszejką, który w czasie przeszło dwóch godzin udzielał odpowiedzi na wszystkie nurtujące aplikantów pytania.

Kurs unifikacyjny okazał się owocny i korzystny dla uczestniczących w nim aplikantów. Na zgrupowaniu mieli oni możliwość pogłębienia swej wiedzy zawodowej, a ponadto nawiązali towarzyskie kontakty z koleżankami i kolegami z innych województw, co zapewne umożliwi im w przyszłości przekazywanie sobie doświadczeń oraz substytucji.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej — jak to wynikało z podsumowania kursu — miało przez swych przedstawicieli nie tylko sposobność spotkania się z licznym gronem aplikantów adwokackich, reprezentujących nieomal wszystkie ośrodki szkoleniowe w kraju, ale jednocześnie mogło poznać — choćby tylko pobieżnie — stopień przygotowania aplikantów do zawodu adwokackiego. Należy żywić nadzieję, że kurs unifikacyjny w Grzegorzewicach nie będzie ostatnim tego typu kursem.

Andrzej Braum

II. Z życia izb adwokackich

I z b a l u b e l s k a

W dniach 12—13 czerwca 1977 r. gościł u adwokatów lubelskich przebywający w Lublinie — na zaproszenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR — zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego KC Komunistycznej Partii Bułgarii Eftim Stojmenow. Wraz z gospodarzami spotkania: dziekanem Rady Adwokackiej w Lublinie adw. Jerzym Kielbowiczem i wicedziekanem adw. Edwardem Młynarskim oraz w towarzystwie kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgra Adama Bystrzyckiego gość bułgarski wyjechał do Kazimierza nad Wisłą, gdzie zwiedził miasto, a

następnie uczestniczył w spotkaniu towarzyskim w Domu Wypoczynkowym lubelskiej palestry.

Oficjalne spotkanie, już z udziałem trzech pionów wymiaru sprawiedliwości, odbył Eftim Stojmenow dnia następnego w siedzibie Rady Adwokackiej w Lublinie. W spotkaniu uczestniczyli: kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgr Adam Bystrzycki, sędziowie lubelscy z wiceprezesem Sądu Wojewódzkiego mgrem Stanisławem Kowalskim, prokuratorzy z szefem Prokuratury Wojewódzkiej mgrem Edwardem Borowiczem oraz licznie zgromadzeni adwokaci z dzieka-

nem Rady Adwokackiej adw. Jerzym Kiełbowiczem. W toku posiedzenia przedstawiciel KC KPB, w zainteresowaniach służbowych którego znajduje się m.in. praca bułgarskiego wymiaru sprawiedliwości, zapoznał zebranych ze strukturą organów państwowych, a zwłaszcza organów wymiaru sprawiedliwości w Bułgarii, i z głównymi aktami prawnymi normującymi tę działalność, oraz poinformował o bułgarskich osiągnięciach w zwalczaniu

przestępczości. W wystąpieniach gospodarzy: sędziów, prokuratorów i adwokatów zwracano uwagę na osiągnięcia lubelskich organów wymiaru sprawiedliwości i na wzajemną współpracę między poszczególnymi jego podmiotami oraz zapoznano bułgarskiego gościa z charakterem pracy poszczególnych ogniw ochrony prawnej w PRL.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba poznańska

W dniach 6—9 maja 1977 r. odbył się w Wielkopolsce Ogólnopolski Adwokacki Zlot Samochodowy. Został on zorganizowany przez Koło PTTK Nr 17 przy Radzie Adwokackiej w Poznaniu w wykonaniu zobowiązań, podjętych przez adwokatów Dominika Poglodzińskiego i Jerzego Pomina podczas V Ogólnopolskiego Adwokackiego Rajdu Samochodowego jesienią 1976 r. w Rzeszowie.

Zlot stanowił kontynuację wspaniałych inicjatyw środowiska rzeszowskiego z duchowym ojcem tej imprezy, niestrudzonym adwokatem Karasowskim. Przyświecały tej imprezie przede wszystkim cele integracji środowisk adwokackich oraz cele turystyczno-rekreacyjne.

W Zlocie wzięło udział 35 załóg ze wszystkich regionów kraju (w sumie przeszło 90 osób). Mimo spiętrzonych trudności, związanych zwłaszcza z zakwaterowaniem i nielicznym składem komitetu organizacyjnego, Zlot zyskał niemal wruszające uznanie gości i całkowicie spełnił powyższe cele.

Uczestniczące w Zlocie załogi spoza Izby poznańskiej przybyły do Poznania w dniu 6 maja 1977 r., gdzie zapewniono im noclegi.

W dniu 7 maja 1977 r. goście zwiedzali zabytki Poznania, a w godzinach popołudniowych odbyło się przy kawie spotkanie towarzysko-zapoznawcze, na

którym organizatorzy omówili trasę i warunki rajdu samochodowego przewidzianego na dzień następny, po czym zebrani udali się na specjalnie zarezerwowany dla adwokatury spektakl renomowanego kabaretu „Tey”.

Dnia 8 maja br. nastąpił start do rajdu samochodowego, który wiódł drogami województwa poznańskiego — przez Kobylnicę, Wierzenicę, Lednicę, Czarniejewo, Gniezno, Środę, Kórnik — do Błażejewka, gdzie w Ośrodku Wypoczynkowym Zjednoczenia PGR znajdowała się meta rajdu. Przy starcie uczestniczące załogi otrzymały okolicznościowe plakietki i proporczyki. Trasa rajdu składała się z odcinków jazdy na orientację i prób sprawnościowych oraz z zadań krajoznawczych i rekreacyjnych. Podczas rajdu uczestnicy zatrzymali się w Czarniejewie, gdzie zapewniono im posiłek i możliwości przejazdów konno lub powozami, a następnie udali się do Gniezna, gdzie zwiedzili m.in. katedrę, a zwłaszcza specjalnie udostępniony skarbiec arcybiskupstwa, archiwum oraz zabytkową kolekcję rzeźb sakralnych i malarstwa.

W Błażejewku załogi uczestniczyły w próbach zręcznościowych i odpowiadały na pytania z przepisów ruchu drogowego w obecności naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego KW MO w Poznaniu mjra mgra Bronisława Rakowskiego.